

**INAUGURACIÓ DEL CURS ACADÈMIC 2014-2015
DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA**

PARLAMENT DEL REPRESENTANT DEL PERSONAL DOCENT I INVESTIGADOR

Benvolgut rector, Sr. Sergi Bonet, secretari general d'universitats i recerca, Sr. Antoni Castellà i com no a tots als assistents a aquest acte.

Primer de tot vull agrair que hagin pensat amb mi com a representat del Personal docent i investigador per participar en l'acte d'inauguració del curs 2014-2015. També, Personalment valoro la valentia d'aquest equip de govern a l'oferir la paraula, en un acte com aquest, als diversos col·lectius de la universitat.

Quan em van proposar parlar aquí davant, l'única instrucció que ens van donar que parlés sobre educació i docència. El meu primer pensament va ser que la meva formació en l'àmbit de les ciències, i en concret de la biologia, no em feia un especialista en docència. Per això ja tenim experts en aquest àmbit, com el Dr Besalú, que acabem d'escoltar en la seva magnífica xerrada. El segon pensament, però va ser que això no era del tot cert. De fet, tot el col·lectiu que represento, el que en diem professors, dediquem bona part de la nostra jornada a la docència; a preparar i fer classes.

Aquí em vaig plantejar una reflexió. Quina és la funció docent d'un professor universitari?

La primera funció, i possiblement la més evident i tradicional és la de transmetre els continguts de la nostra matèria de la forma més didàctica i eficaç als estudiants. Però, és obvi pensar que una part dels continguts que expliquem avui, segurament seran obsolets en relativament poc temps. Per tant té sentit només transmetre, traspasar continguts ?. Crec que el nostre compromís ha d'anar més enllà. El nostre compromís té a veure amb la motivació vers el coneixement, amb estimular que els estudiants sentit la necessitat d'aprendre de manera continua. El nostre compromís passa per

fomentar que els estudiants assoleixin la capacitat d'autoaprenentatge, perquè un cop acabïn la seva etapa universitària puguin continuar la seva formació de manera independent. Crec que per això és pel que hem de treballar: que els estudiants no tinguin por a conèixer i a explorar nous continguts i camins, molts dels quals nosaltres no podem ni imaginar quins seran.

Aquest fet lliga perfectament amb l'altra funció del professor universitari, la recerca. Aquest punt és el que ens diferencia dels altres col·lectius que també es dediquen a la docència. Els professors d'universitats ens hem d'esforçar a ser molt bons docents, a transmetre els coneixements i a donar les eines per continuar la formació dels estudiants. Però, també, a fer recerca, i estic convençut que un professor és més bon professor si es dedica a la recerca. O dit d'altra manera, un professor sense recerca és més probable que es desactualitza més aviat dels que fan recerca. Hi ha un lligam molt íntim entre la recerca i la docència universitària. I per tant, segons el meu parer no existeix el concepte d'universitat docent (sense recerca). Un perill que en algun moment s'ha intentat etiquetar a la Universitat de Girona, i que espero que ja no sigui així. Tota universitat necessita recerca i docència! I tots els professors ens hem de dedicar a la recerca i a la docència. Nosaltres som PDI (personal docent i investigador), aquesta i l'entenc com a inclusiva, tot professor és docent i investigador alhora.

Aquesta doble vessant del professor porta unes dificultats intrínseques que estem disposats a assumir. *Però, el que no podem deixar de fer és reclamar, de fet crec que estem obligats a parlar i a queixar-nos, sempre i quan les reclamacions siguin legítimes i es facin de bones maneres.* Per exemple, es pot arribar a entendre que se'ns demani un compromís amb l'excel·lència. Però l'excel·lència s'obté amb recursos. Hi ha una contradicció molt forta entre demanar excel·lència i que continuïn les retallades. L'augment de la càrrega docent, la implementació dels nous graus amb les conseqüents noves tasques docents sense cap recurs addicional o fins i tot amb menys recursos, i intentar mantenir aquesta excel·lència en la recerca i la docència només es pot aconseguir amb la bona voluntat del professorat (i n'hi ha hagut molta fins el moment!). Amb les retallades estem *fent Més feina amb menys sou*, i pot portar i de

fet està portant en alguns casos a una desmotivació del professorat, i per tant amb més dificultat per aconseguir l'excel·lència.

Tot i així el problema més important que tenim és la consolidació del nou (o no tant nou) professorat Universitari. No surten places o en surten molt poques. No crear places o no reemplaçar jubilacions es contradiu amb la renovació que hauria de tenir una institució com aquesta, i de ben segur que pot acabar portant a l'empobriment de la Universitat. A Catalunya tenim el programa Serra Hunter, que si no ho tinc mal entès ara per ara està parat. Un programa que no crec que estigui ben enfocat, un programa basat gairebé exclusivament en mèrits de recerca, i no en mèrits docents. La recerca és importantíssima per les funcions del professor universitari, però la docència també, i no ens n'hem d'oblidar. La desvaloració de la docència comporta que al moment de concursar a per una plaça a la Universitat, hi hagi un greuge comparatiu entre els investigadors dels centres de recerca no universitaris (tots excel·lents) i el col·lectiu no estabilitzat que prové de la universitat i que a més de la recerca ha dedicat bona part del seu temps a la docència. Demano, si us plau, que la docència sigui una part important tant en els processos d'acreditació com en els mèrits de les futures places.

Un altre problema greu és la incertesa. Existeix un col·lectiu cada vegada més nombrós de professors no consolidats (*interins*), amb tots els requisits per ser professors i que estan en una situació de precarietat molt elevada, només conseqüència del moment que vivim. Aquest col·lectiu, a més de retallades de sous, ha patit una pèrdua de drets: no poden demanar trams de recerca, no poden optar a projectes, i no poden dirigir tesis doctorals, entre altres retallades. Tenint en compte que són persones amb una formació excel·lent, i que malgrat totes les dificultats encara continuen dins del sistema, pateixen d'una incertesa laboral molt elevada. Hauríem de treballar primer per recuperar tots els drets que han perdut, però també per solucionar la seva incertesa. Evidentment la solució seria consolidar-los a tots, cosa que entenc que es molt difícil. Amb la premissa d'intentar no acomiadar mai a ningú, però si es dona el cas, que la persona afectada conegui el seu destí amb un temps raonable d'antelació. A més molts d'aquest acomiadaments semblen estar més lligats a un facilitat

administrativa de despatxar que no pas als mèrits professionals i la tasca que ha realitzat com a professor.

Vull acabar amb un missatge d'un cert optimisme. Malgrat tot, la Universitat de Girona, continua amb bona salut, amb molta força. Cada vegada està més ben valorada en els rànquings de les valoracions de les Universitat, i estem entre les millors universitats de la nostra mida. I això, com no, és gràcies al PAS, als estudiants, però en gran part a la feina feta pel PDI.

Moltes gràcies.

Jordi Viñas

Girona, 14 de setembre de 2014